

Universitätsbibliothek Paderborn

Westphalia Sancta, Beata Et Pia, Sive Vitæ Eorum Qui sua sanctitate et piis exemplis Westphaliam illustrârunt

Complectens eorum vitas, qui certò aut verisimiliter Natione Westphali
reperiuntur cum titulo Sancti aut Beati

Strunck, Michael

Neuhusii, 1715

S. Volquinus, aliis Vulchinus, è Pastore vel Curione Westphalo Monachus
Cisterciensis & Abbas Sichemensis in Thuringia

urn:nbn:de:hbz:466:1-28481

Westphalia sanctā;
 lacrymis perplutam exhibens ecce, inquiebat,
lacrymas ejus in vestibus meis porto. Alteri cu-
 dam viro devotissimo, cuius nomen, quod ad
 hoc secum viveret, consultò Helmoldus præ-
 terit, trigesimo pene post mortem die appa-
 rens prædixit: si ita laborare pro Deo perge-
 ret, locum ei cum S. Bernardo Clarevallensi
 tum adhuc in vivis superstite in cœlo præpa-
 ratum esse. Cūmq; ille velut sciscitaturus re-
 poneret magno gemitu: *Vtinam & tu Domi-
 ne jam esses in aeterna requie! sum*, inquit, *Dei
 gratiâ.* Et vos quidem credidistis me esse mortu-
 um; ego autem post fata vivo, & semper vixi.
 Quidni in cœlis viveret, qui tam multis de-
 derat, ut possent aeternū vivere?

S. VOLQUINUS

aliis

VULCHINUS

è Pastore Westphalo Mo-

nachus Cisterciensis ac postea Abbas

Sichemensis in Thuringia.

Refertur cum titulo aut Sancti aut Beati
Chrysost. Henrig. in Menolog. Cisterc. ad diem 18
 Septembris. Philippo Seguin. l. 3. Ss. Ordinis Ci-
 ster. c. 53. tit. de S. Vulchino Abate in Si-
 chem.

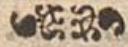
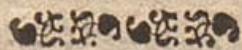
Bem. Angelo Manrique in laurea Evang. l. 3.
discurs. 3. Gelenio in sacris Fastis Agrippin. ad
diem 13 Novembris. Ioanne Abbe in Catal. Ss.
Ordinis, ac denique à Bollando in Actis Ss. to. 2.
Januar. pag. 1151. in addendis ad vitam B. Hase-
kæ Virginis, ubi etiam promittit ejus vitam
suo tempore evulgandam ad diem 13 Novembris.
Westphaliæ huic Sanctæ eum inserimus, quia,
licet non omnino certum nobis sit eum fuisse natio-
ne Westphalum, constat tameneum, priusquam ad
Ordinem Cisterciensem se transtulit, fuisse Cu-
rionem sive Pastorem in Westphalia, uti præter
alios testatur Gelenius loco supra citato, dum in-
quit: Eodem die B. Volquini quondam Pa-
rochi in Westphalia, deinde Abbatis Cister-
ciensis in Sychem. Imò Bollandus loco citato sa-
tis innuit eum fuisse natione Westphalum. Cum
enim disputasset ibi, num B. Haseka fuerit natio-
ne Westphala, statim subjicit: Fuit quidem
è partibus Rheni oriunda Haseka; sed an
Westphala, nusquam disertè asseritur. Si quis
S. Volquini gentilis sui, fors & consanguinei
famâ Sanctitatis motam abiisse in Thuringiā
opinetur, non equidem repugnabimus. Ille
quidem certè primùm in Westphalia curio,
dein Walckenredæ in Thuringia Monachus,
primus Abbas Sichemensis fuit, ut in ejus vita

Westphalia sancta,
dicemus 13 Novembris. Floruit circa annum
1141, obiitq; die modò dicta. Compendium ut
tæ ejus damus ex iis, quæ de illo breviter refert
Chrysost. Henriquez in Menolog. Fusiorem suo
tempore exspectamus à Continuatoribus Bollandi.

S• Volquinus, postquam ad tempus aliquod
Pastoralem, ut vocant, curam gessisset in
Westphalia, nescio quo impulsus Diviniori
spiritu ad complectenda vitæ religiosæ stu-
dia voluntatem cœpit adjicere. Vivebat ea
tempestate S. Bernardus Cisterciensis institu-
ti magnus propagator, cuius eximia virtus ac
probitas cum ubique hominum plurimos ad
sui imitationem traheret, etiam Volquinus
eodem exemplo ad ineundam perfectionis
disciplinæ semitam adductus est. Prima reli-
giosi tyrocinii rudimenta deposuit Walcken-
redæ, quod olim Thuringiæ Monasterium
erat; ubi intra breve spatum ita sese per-
sones sanctitatis gradus in altum sustulit, ut
vivente adhuc Bernardo primus cœnobii Si-
chemensis Abbas in eadem Thuringia con-
stitutus fuerit anno, ut Gaspar Jongelinus re-
fert, 1141. Eminebat in eo præclarissima-
rum virtutum admiranda varietas. Etiam
cum Abbatiali mitra conspicuus esset, vincito-
rum custodias, infirmorum xenodochia, pau-
perum

perum casas, viduarum pupillorumq; tuguriola assiduus visitator obibat; & quidquid necessario eorundem vieti deesse poterat, singulari charitatis obsequio ministrabat. Peregriños & advenas, quos hospitii captandi causa ad Monasterii Sichemensis septa deducebat iter, non modò suscipiebat libentissimè; sed etiam eorum pedes suis ipse manibus demissè abluebat, ratus ad se pertinere illud nostri Servatoris monitum: [a] *Si ego lavi pedes vestros Dominus & Magister vester; & vos debetis alter alterius lavare pedes.* In Deum & res cœlicas tanto ferebatur affectu animi, ut terrena pertœsus omnia cor suum non aliis pene deliciis oblectaret, quamquam quæ è bonorum supernaturalium & æternorum consideratione hauriri solent. Tandem virtutum suarum famâ & prodigiis perpetratis clatus ad perennem in cœlo felicitatem transiit die 13tia Novembris.

[a] Joann. 13.

Z 4

B. WAL-